

“LÒNG TÔI SAO VẪN CÒN BIÊN GIỚI?”

Tâm sự của một linh mục DCCT sau chuyến đi ra vùng Biên giới Phía Bắc, tại Cao Bằng, Bắc Kạn. “Thánh Lễ ba anh em Linh Mục chúng tôi dâng vào lúc 19g00 có số Giáo Dân tham dự gấp đôi Linh Mục, sáng hôm sau lễ dâng lúc 6g00 không một Giáo Dân nào tham dự. Anh em cho tôi biết Lễ Chúa Nhật trên dưới 100 người và dâng vào lúc 13g00 trưa, chỉ dâng vào giờ đó mới có Giáo Dân. Họ rời bản làng từ các góc ngách của núi rừng sáng sớm, có khi đêm hôm trước, kịp đến với bữa cơm trưa, dự Lễ và lãnh gạo hay quần áo rồi trở về bản làng...

Bắc Kạn xem ra “sâm uất” hơn, một ngôi Nhà Thờ nhỏ đang được xây dựng bên bờ sông Cầu, hơn 6 năm trước tôi đến thăm miếng đất này, miếng đất 400 mét vuông, đắp bồi bên bờ sông dựng lên một ngôi Nhà Nguyện nhỏ bằng gỗ, Đức Cha đến dâng Lễ, ngài gọi đó là ngôi Nhà Nguyện có lắp đặt máy lạnh đa chiều, bởi các tấm vách được ghép bằng nhiều miếng gỗ cong vênh tạm bợ, các khe hở khắp nơi, gió lạnh núi rừng lùa vào, đứng đâu cũng có gió. Chỉ ngôi Nhà Nguyện nhỏ đó thôi, nhờ ơn Chúa và nỗ lực loan báo Tin Mừng, một số anh chị em người H'Mông đã tin theo Đạo, anh em kể cho tôi nghe về thành quả đó với câu chuyện đầy kinh ngạc. “Họ bảo Đạo này là Đạo thật vì có Nhà Thờ! Thế là họ theo”. Vậy cố gắng để có một Nhà Thờ vững chãi hơn và lớn hơn một chút, anh em đã khởi công ngôi Nhà Thờ chên vênh này ngay bên sườn dốc sông Cầu”. *Trong niềm hiệp thông, xin Quý vị rộng lòng giúp đỡ Giáo xứ nghèo, vùng cao. Mọi đóng góp, xin gửi về Hội Ân Nhân. Xin ghi chú “chuyển cho Gx Bắc Kạn”. Chúng tôi sẽ chuyển đến quý cha DCCT tại Bắc Kạn để thực hiện ý muốn của quý vị.*

#

